

Протокол

№

гр. София, 26.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 26.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **8863** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 09,21 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ Т. Ч., ЛИЦЕ БЕЗ ГРАЖДАНСТВО – редовно призован, не се явява, представлява се от АДВ. К., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ЗАМЕСТНИК-ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ „МИГРАЦИЯ“ – МВР – редовно призован, не се явява, представлява се от ЮРК. Т. и ЮРК. П., с пълномощни от днес.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

АДВ. К.: Поддържам жалбата.

ЮРК. Т.: Оспорваме жалбата.

СЪДЪТ, съобразявайки становищата на страните намира, че между тях не са налице предпоставки за сключване на споразумение, поради което на основание чл. 146 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК

ОПРЕДЕЛИ:

ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

Производството е по реда на чл. 21ж от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Т. Ч., лице без гражданство, чрез адвокат Н. срещу Отказ № 5364р-16438 от 18.07.2025 г. за предоставяне на статут на оспорващия на територията на

Република България, постановен от Заместник-директора на Дирекция „Миграция“ - МВР.

С определението за насрочване на делото, съдът е разпределил доказателствената тежест между страните, като е дал на същите указания по реда на чл. 170, ал. 2 от АПК, чл. 154, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК.

АДВ. К.: Запозната съм с административната преписка. Считаю, че тя е представена в цялост. Да се приеме.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заверените копия от документи, съдържащи се в преписката по издаването на оспорения акт като доказателства по делото.

АДВ. К.: Представям и моля да приемете три писмени доказателства – имейл кореспонденция, която е между мен в качеството на процесуален представител на жалбоподателя и ответника. Първият имейл е от 14.07.2025 г., в която ответникът ни дава 3-дневен срок да представим документ от посолството на Руската Федерация, от която да е видно дали Т. Ч. има гражданство на Руската федерация. Следващият имейл е от 16.07.2025 г., с който аз искам удължаване на този срок, тъй като даденият срок, тъй като даденият 3-дневен срок за снабдяване с документи и то от посолство на чужда държава е крайно нереалистичен и противоречи на всякаква правна и житейска логика, но ответникът вместо да ни удължи срока, за да представим исканото доказателство, седем дни по-късно издава обжалваният отказ, поради което смятам, че показва едностранчиво субективно поведение. И в тази връзка по делото не са налични безспорни доказателства, че Т. Ч. е гражданин на Руската Федерация. Ние сме поискали по официален път от Руското посолство исканата справка с писмо, но по телефона ми беше отговорено, че такава информация може да бъде давана по искане на официален държавен орган и по искане на съд. В тази връзка ще направя и доказателствено искане.

На следващо място, представям решение, постановено по адм. д. № 11785/2021 г. по описа на АССГ, 14 състав. С това решение е отменена наложена ПАМ – „връщане до страната на произход“ на жалбоподателя. Тази мярка е била наложена на основание чл. 41, т. 5 от ЗЧРБ, според който член връщане до страната на произход се налага, когато се установи, че чужденецът е влязъл през границата на страната по законоустановения ред и се опитва да я напусне не през определените за това места, или с неистински, или преправен паспорт. В случая фактическата обстановка е установена от ГПУ В. е, че Т. Ч. е влязъл по законоустановения ред в Република България, а при напускането ѝ като пътник в автобус е установено при проверка, че неговият паспорт, издаден от Република Г. е обявен като анулиран, поради което е наложена и мярката, която впоследствие е отменена. От тогава до настоящия момент Т. Ч. е в Република България и не може да я напусне, защото няма валиден паспорт, няма страна на произход, няма гражданство и съответно му се отказва и статут на лице без гражданство, което смятам в тази връзка, че по-скоро доказва по делото, че лицето не е незаконно пребиваващ, както ответната страна пише в мотивите на своя отказ. Доказателственото ни искане е да ни бъде издадено СУ, което да ни послужи пред посолството на Руската Федерация, по силата на което да се снабдим със справка-удостоверение, дали лицето Т. Ч., [дата на раждане] в [населено място], Г. е гражданин на Руската Федерация или/и има ли някакви статутни на пребиваване в Руската Федерация. Към настоящия момент Т. Ч. има ПАМ- подписка и всеки месец се подписва в сектор „Миграция“ – П. – тези обстоятелства също са известни на ответника.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА днес представените от адв. К. решение на АССГ и извадки от имейл кореспонденция, която е водена според нейните твърдения с представители на ответника.

По отношение на направеното доказателствено искане, съдът намира, че е общоизвестно обстоятелството, че посолствата на чуждите държави в Република България, позовавайки се на дипломатическия си статут, не контактуват пряко с органите на съдебната власт в страната и не изпълняват искания за представяне на доказателства във връзка с издадени съдебни удостоверения.

В случая адв. К. би следвало да се обърне пряко към съответният орган в Руската Федерация, който е оправомощен да издаде документ за липсата или не на гражданство на Руската Федерация на Т. Ч., което на настоящия етап на производството не би могло да се случи, защото издаването на такива документи е свързано с подаване на заявление на място.

Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на адв. К. за снабдяване със съдебно удостоверение, което да й послужи пред посолството на Руската Федерация в България.

От друга страна следвайки общия принцип на разпределяне на доказателствената тежест, СЪДЪТ УКАЗВА на ответника, че в негова тежест е да представи доказателства, че Т. Ч. има руско гражданство, каквито доводи се съдържат в оспорения отказ.

ЮРК. Т.: Представям и моля да приемете писмо от ГД „Гранична полиция“ от 17.09.2021 г., видно от което в отговор на отправена молба към компетентните власти на Г. е получен отговор, че лицето Т. Ч. притежава и руско гражданство, поради което му е отнето грузинското.

СЪДЪТ, съобразявайки принципа, че отрицателни факти и твърдения не подлежат на доказване, намира, че в случая от доказателствата по делото не се установяват данни, че към настоящия момент жалбоподателят притежава руско гражданство.

УКАЗВА на ответника, че следва в едномесечен срок от днес да представи доказателства, че лицето притежава руско гражданство. В случай, че не представи такива доказателства, съдът ще приеме, че лицето не притежава руско гражданство.

ЮРК. Т.: В случая доказателствената тежест е споделена. Ние ще направим всичко възможно, за да представим доказателства, че лицето притежава руско гражданство, но считам, че и жалбоподателят следва да представи доказателства, че не притежава такова гражданство.

СЪДЪТ, съобразявайки общия принцип, че отрицателни факти не подлежат на доказване в гражданското, респективно административното производство по силата препращащата норма по чл. 144 от АПК намира, че в тежест на ответника е да докаже съществуването на твърдения от него факт, че жалбоподателят притежава руско гражданство и това обстоятелство не следва да бъде доказвано чрез опосреденият отговор на друг държавен орган, каквото представлява писмото на ГД „Гранична полиция“, представено в днешното съдебно заседание, а официален документ, издаден от компетентен държавен орган на Руската Федерация, видно от който жалбоподателят Т. Ч. притежава или не руско гражданство така, както твърди ответникът. Още повече, че в случая по делото е приложен официален неоспорен документ, издаден от

компетентен орган на Руската Федерация през 2020 г., че лицето не притежава руско гражданство. За пълнота, съдът намира, че следва да укаже на страните, че У. на президента на Г., с който е отнето грузинското гражданство на Т. Ч. е от 30.04.2020 г., докато приложената и приета като доказателство по това дело справка е от 29.04.2020 г., т.е. предхожда с един ден издаването на Указа. В Указа също така е посочено, че жалбоподателят е придобил чуждо гражданство на чужда държава, а не конкретно на Руската Федерация, т.е. отново в тежест на ответника е да докаже чии гражданин е Т. Ч. към момента на постановяване оспорения отказ.

СТРАНИТЕ /поотделно/: За момента нямаме други доказателствени искания.

За събиране на доказателства, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 06.02.2026 година, от 15,25 часа, за която дата и час страните – уведомени чрез пълномощниците си.

УКАЗВА на страните, че следва да представят каквито и да е писмени доказателства най-късно до 31.01.2026 г., за да може съда съответно насрещната страна, да се запознаят с тях и да вземат становище.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09,49 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: